

- 2) Kan en medlemsstat, såfremt den har indført et system til opkrævning af gebyrer, der som helhed kan sikre dækning af de faktisk påløbne omkostninger for officiel kontrol, undtage en række kategorier af erhvervsdrivende fra betaling af gebyrer for sundhedskontrol eller anvende lavere takster end de i forordning (EF) nr. 8[8]2/2004 fastsatte?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29.4.2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 19. marts 2018 —
C.A.F.A.R. — Società Agricola Cooperativa og Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi
Giancarlo e Nicolini Fausta mod Regione Emilia-Romagna m.fl.**

(Sag C-200/18)

(2018/C 240/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Società Agricola Cooperativa og Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta

Sagsøgt: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena og A.U.S.L. Romagna

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27 i forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽¹⁾, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der opkræves et gebyr i forbindelse med de aktiviteter, der henvises til i bilag IV, afdeling A, og bilag V, afdeling A, fortolkes således, at betalingspligt pålægges samtlige landbrugere, også såfremt »de udfører slagning og opskæring af kød som en aktivitet, der udgør et middel og har tilknytning til opdræt af dyr«?
- 2) Kan en medlemsstat, såfremt den har indført et system til opkrævning af gebyrer, der som helhed kan sikre dækning af de faktisk påløbne omkostninger for officiel kontrol, undtage en række kategorier af erhvervsdrivende fra betaling af gebyrer for sundhedskontrol eller anvende lavere takster end de i forordning (EF) nr. 8[8]2/2004 fastsatte?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29.4.2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem
Administrativa — CAAD) (Portugal) den 26. marts 2018 — Idealmed III — Serviços de Saúde SA
mod Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Sag C-211/18)

(2018/C 240/20)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Idealmed III — Serviços de Saúde SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 132, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem («momsdirektivet») til hinder for, at et hospital ejet af et privatretligt erhvervsdrivende selskab, som har indgået overenskomster med staten og med offentligretlige juridiske personer om levering af sundhedsydelser, kan anses for at overgå til at drive virksomhed under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for de i den nævnte bestemmelse omhandlede offentligretlige organer, når følgende krav er opfyldt:
 - mere end 54,5 % af faktureringen, inklusive de beløb, der faktureres til de respektive brugere, sker til statslige organer og offentlige sygekasser til de priser, der er fastsat i de med disse indgåede aftaler og overenskomster,
 - mere end 69 % af brugerne er forsikrede hos offentlige sygekasser, eller modtager ydelser, som leveres inden for rammerne af aftaler indgået med statslige organer,
 - Mere end 71 % af lægebehandlingerne udføres inden for rammerne af aftaler indgået med offentlige sygekasser og med statslige organer, og
 - den udøvede virksomhed er af væsentlig interesse for offentligheden?
- 2) Henset til, at Portugal i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 377 har valgt at momsfritage de af hospitalerne udførte transaktioner, som ikke er nævnt i direktivets artikel 132, stk. 1, litra b), har givet disse afgiftspligtige personer mulighed for at vælge at betale afgift i henhold til direktivets artikel 391, så længe de forbliver under denne afgiftsordning i mindst fem år, og har fastsat, at de alene kan vende tilbage til ordningen med afgiftsfrigtagelse, såfremt de fremsætter udtrykkelig erklæring herom, er det da i strid med artikel 391 og/eller princippet om beskyttelse af vel erhvervede rettigheder og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om neutralitet og princippet om at undgå konkurrenceforvridning i forholdet mellem brugerne og de afgiftspligtige personer, når disse er offentligretlige organer, at Autoridade Tributária e Aduaneira pålægger anvendelsen af fritagelsesordningen inden udløbet af den nævnte frist, nemlig fra det tidspunkt, hvor den afgiftspligtige person efter myndighedens opfattelse er overgået til at levere ydelser under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for offentligretlige organer?
- 3) Er direktivets artikel 391 og/eller de ovennævnte principper til hinder for, at en ny lov kan pålægge afgiftspligtige personer, som tidligere har tilvalgt ordningen med afgiftspåleggelse, at anvende fritagelsesordningen, inden den nævnte femårige frist er udløbet?
- 4) Er direktivets artikel 391 og/eller de ovennævnte principper til hinder for en lovgivning, hvorefter afgiftspligtige personer, som har tilvalgt ordningen med afgiftspåleggelse, fordi vedkommende på tidspunktet for dette valg ikke leverede sundhedsydelser under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for offentligretlige organer, kan forblive under denne ordning, hvis vedkommende overgår til at levere disse ydelser under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for offentligretlige organer?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.